

ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

„ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК“ излази једанпут, а према потреби и више пута недељно. Претплата се полаже у напред, и то најмање за пола године, код свију полицијских власти, и износи: 20 динара на годину за државна и општинска надлештва, а за све друге претплатнике у опште 12 динара годишње. За иностранство: годишње 24, полугодишње 12 динара у злату. Поједини бројеви „Полицијског Гласника“ не продају се. Рукописи се не враћају.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

Указом Његовога Величанства Краља Петра I., на предлог Министра унутрашњих дела, а на основу члана 34. закона о пословном реду у Државном Савету, одобрено је решење Државног Савета од 29. фебруара 1908. год. Бр. 1417., донето на основу тач. 9. члана 144. Устава, које гласи:

да се Милош Н. Свилар, дијурниста Министарства иностраних дела, родом из Смиљана у Аустро-Угарској и поданик угарски, по својој молби, прими у српско поданство, изузетно од § 44. грађанског закона.

Из канцеларије Министарства унутрашњих дела, 12. марта 1908. год. у Београду.

СТРУЧНИ ДЕО

ДОКАЗ У КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ

(НАСТАВАК)

Наш је законик у § 185 ставио у дужност суду, да, при саопштавању тужбе државног тужиоца оптуженом, од овога тражи да за осам дана поднесе одбрану. Ако се оптужени у своју одбрану позове на неке доказе, онда је суд дужан да га о томе саслуша. То саслушање врши председник суда или судија кога он одреди.

III. На главном претресу.

Главни је претрес најглавнији део поступка, јер се на њему има дефинитивно да расветли кривична ствар која је предмет тужбе и да се по њој донесе судска пресуда. У томе се циљу на главном претресу у усменој и контрадикторној форми, и без прекида, пред судом обнавља цео поступак извршен у генералној истрази. Међу радњама, које се на главном претресу имају обновити, најважније место заузима испит оптуженог.

Од европских законодавстава у овоме се само енглеско разликује од континенталних законодавстава, јер докле се по енглеском поступку оптужени не саслушава на главном пре-

тресу, већ се само у почетку претреса пита, да ли признаје дело онако како је у тужби представљено, дотле се по континенталним поступцима, који су се угледали на француски поступак, испит оптуженог сматра као битан део главног претреса. И по нашем законнику се оптужени испитује на главном претресу, тим се испитом чак започиње главни претрес. Истина, наш законик не доноси онако јасне одредбе о испиту оптуженог као што је то учинио његов изворник и други туђински законици, али се то ипак довољно јасно види из првог и другог одељка § 205. Сем тога, и судска пракса се стално држи тога, да се оптужени формално испитује на главном претресу.

Циљ је испиту оптуженог на главном претресу исти који и испиту обвиненог у генералној истрази, т. ј. да се оптуженоме створи могућност да се брани с једне стране, и да се дође до праве истине па и до признања с друге стране.

Оптужени може бити питан у сваком тренутку све док суд не донесе пресуду. Дакле, чак и онда кад је суд по завршном претресу отпочео саветовање, може се вратити у судску салу да од оптуженог тражи какво обавештење, које би било важно за доношење пресуде. Па ипак, испит оптуженог по времену долази између читања тужбе државног и приватног тужиоца и прибирања доказа. Сем тога, оптужени може бити питан и после сабирања сваког доказа; тако се њему могу управљати питања после испита сваког сведока, савиновника или учесника, вештака, увиђача, као и после прочитања какве исправе, која у себи садржи који од доказа или основа подозрења.

Оптуженога на главном претресу испитује председник суда или председавајући судија. Остали чланови колегијума као и поротници, државни и приватни тужилац, заступник приватног тужиоца и бранилац оптуженог не могу непосредно оптуженом постављати питања, већ само преко председника суда. При испиту оптуженог председник суда има се придржавати свих оних правила, која важе за испит обвиненог у генералној истрази, разуме се, у колико се она по својој природи могу на главном претресу извести. Тако је испит јаван, усмен и непосредан. Оптужени, као и обвинени у генералној истрази, не може се натерати да даје одговоре. Ако оптужени не зна српски језик или ако је нем или глув или глуво-нем, онда се имају применити §§ 105 и 106. крив. поступка.

Од испита обвињеног у генералној истрази разликује се испит оптуженог на главном претресу у толико, што председник суда у почетку испита не саопштава оптуженом предмет тужбе, јер је он њен садржај сазнао приликом њеног читања. По прочитању тужбе, председник управља на оптуженог питање о томе, шта он има на тужбу да одговори и је ли он извршио кривично дело које му се на терет ставља. Од одговора оптуженог на ово питање зависи даљи испит. Изјави ли оптужени да он није извршио кривично дело, које је предмет тужбе, или да он није крив, онда је председник дужан од оптуженог да тражи да у вези каже како је ствар текла и да наведе све чиме своју невиност доказује. Ако председник нађе, да оптужени није одговорио на све тачке тужбе или да су му одговори нејасни, може он оптуженоме постављати поједина питања и тражити од њега објашњења. Одмах после овога настаје сабирање доказа, нађених у генералној истрази и у прелазном поступку, и то како оних који војују против оптуженог тако и оних на које се он у своју одбрану позвао. После сваког испитаног сведока, ве-

штака, увиђача, после сваке прочитане исправе оптуженоме се могу постављати питања и тражити поједина обавештења. Тако исто и оптужени, ради своје одбране, може тражити да буде саслушан после сваког сабраног доказа, као и после сваке изјаве државног тужиоца Председник је нарочито дужан, да оптуженог пита о свима околностима, које су важне за пресуђење дела.

Пориче ли оптужени признање потпуно или делимице, које је учинио у генералној истрази, онда му треба прочитати протоко тога признања и питати га за узрок порицању. Ако суд нађе да се ти узроци поткрепују и доказима, онда ће наредити да се ти докази прикупе; не буде ли могуће то учинити још на истом главном претресу, онда се он има одложити, да би се за то време испитали сведоци, на које се оптужени позвао или да би се прибавили остали докази.

(наставиће се)

Д-р. Бож. В. Марковић.

БЕРТИЛОНАЖЕ И ДАЕКТИЛОСКОПИЈА

(НАСТАВАК)

Веома интересантна примена живих слика учињена је 1903. год. у Берлину, поводом афере грофице Ковалке (из Оршаве), која је била оптужена због подметања детета, у циљу наслеђа. Презумтивни наследници тврдили су, да је оптужена симулирала трудноћу и у своје време дете купила од извесне Цецилије Мајер. Апелациони суд занимао се овом афером пуних 20 дана; требало је решити којој од две фамилије припада спорно дете, т. ј. да ли фамилији Ковалке или оној Мајера. Најзад је суд одредио једну комисију од два лекара и једног сликара портретисте, да ово испита, и комисија је нашла: да је млади гроф по особеностима уха, корена носа, обрва и очију сушта слика своје мајке. На основу овог мишљења, грофица је ослобођена.¹⁾

Живе слике још се могу врло лако телеграфисати, било онакве какве су, било помоћу нарочитог речника — шифара. Недавно је Д-р Рајс за ову сврху предложио један децимални речник, о коме је опширније говорено у 14 бр. „Полицијског Гласника“ за прошлу годину.

Као што се из изложеног види, а и по мишљењу свију познатих стручњака за идентификацију, начин идентификовања помоћу живих слика неоспорно је најбољи кад је у питању истраживање криваца или осумњичених личности. На жалост, живе слике немогуће је методично класифицирати; регистар, који би могао бити савршен за мањи број описа, као што је у албумима „D. K. V.“ био би апсолутно недовољан за неколико стотина хиљада описа. Само са овог разлога живе слике не могу остати као засебна метода за констатовање идентитета, али пошто су једино оне у стању да нам пруже сва потребна обавештења за истраживање криваца у бегству, то морају у свакој методи заузети најважније место.

Са живим сликама у вези је и Ничефорова „природна фотографија.“ Полазећи од познатог факта, да додир коже ма ког дела човечјег тела са чистим листом хартије оставља на овоме невидљиви слој масних материја, који се може открити на више разних начина, Ничефоро предлаже, да се на овај начин узимљу отисци уха и бразда на длановима. И једна и друга врста отисака имају велику описну вредност због своје сталности.

3. Боја очију.

Непроменљивост боје очију, или тачније речено боје iris-а (дужице) код исте личности и апсолутна немогућност промене његове основе, чине око најбољим описним знаком, али је, на жалост, боја очију веома незгодна за рационалну класификацију. Поред овога, код извесних народа очи не показују исте варијације у боји, као код Европљана, а сем овог у пракси се врло често порађају заблуде кад треба класифицирати очи, чија је боја на граници између двеју класа. Помислимо најзад још и то, да је за редиковање овог описа потребна нарочита стручна спрема.

Бертилон корисно употребљује боју iris-а за класификацију фотографија, чији се главни карактери подударају, у албумима „D. K. V.“ Тако исто он се њима служи и у класификацији женских и дејких картона.

Према боји дужице, Бертилон дели све очи на ових седам класа:

- 1, очи без пигмента²⁾ (махом плаве);
- 2, очи са пигментом жутиим;
- 3, очи са пигментом неранцастиим;
- 4, очи са пигментом угаситим;
- 5, очи са пигментом кестењавим у облику круга;
- 6, очи са пигментом кестењаво-зеленкастиим, и
- 7, очи са пигментом потпуно кестењавим (чисто црне).

Између ових седам класа могуће је уврстити сваку боју очију.

4. Спољашњи знаци.

Под овим знацима ваља разумети спољне знаке персоналног идентитета: тетовиране, професионалне и особене.

а) Тетовирани знаци. Сви они, који су до сада писали о тетовираним знацима, истичу њихову огромну описну вредност и наводе многобројне примере у којима је идентитет на основу њих био утврђен. И доиста је описна вредност тетовираних знакова врло велика, и поред тога што се они могу данас лако уништити. Ово с тога, што их је врло лако распознати услед разноликости њиховог изгледа и њихових многобројних особености.

„Ломброзо и Лакасањ — вели Ничефоро,³⁾ — публиковали су знатан број разних тетовираних знакова, помоћу којих је могуће реконституисати персоналитет, па и цео живот тетовираних лица. Нарочито је важна Лакасањова колекција професионалних знакова, који обично представљају символ професије тетовираних личности.

У својој студији: „О тетовираним знацима као знацима идентитета“, Тардие тврди да се војнички симболи: заставе, оружје, униформа и т. п. налазе готово искључиво код лица, која су дуго времена била војници. Он је налазио обућаре са тетовираним знаком у облику чизме; столаре са овим истим знаком у облику рендета, пинтере и подрумаре са тетовираним знацима у облику бурета и боце и т. д.

Д-р Жел (Копенхаген) изучавао је тетовиране знаке код злочинаца у затворима и нашао, да се на њима поглавито налазе ови тетовирани знаци: или име и презиме, или само почетна писмена од имена и презимена, или место и време рођења, или символ професије, или име жене, деце и датум венчања, или, најзад, име милоснице.

¹⁾ A. Niesforo: La Police et l' Enquete judiciaire scientifiques.

²⁾ Под пигментом ваља разумети жуто-неранцасту материју, којом је у већини очију обојена дужица

³⁾ La police et l' enquete judiciaire scientifique,

Јасно је, према овоме, да нам тетовирани знаци могу пружити врло корисна обавештења, и да стога на њих треба обратити нарочиту пажњу. Лакасањ их назива „живим белегама“.

На жалост, практична класификација тетовираних знакова немогућна је, како због разноврсности тетовираних нацрта тако и због опширности њиховог описивања, које мора бити детаљно и прецизно.

У год. 1905. немачки лекар Лирш предложио је принудно тетовирање злочинаца, нарочито интернационалних, слично некадашњем жигосању, али је овај предлог једногласно одбијен од свију криминалиста.

Тетовирани знаци нарочито су корисни приликом утврђења идентичности лешева, о чему нам судска медицина пружа многобројне примере.

б) *Професионални знаци.* Ови знаци производе се на телу услед сталног и дужег обављања једне исте професије. Као год и тетовирани, тако су и ови знаци изврсно средство идентитета. Према својој природи они су више или мање стални, а налазе се готово на сваком делу тела. То су: жуљеви на рукама, пликови, разна издубљења и задебљања коже, облик и боја ноктију, деформације скелета и т. д.

Велика вредност професионалних знакова за утврђивање идентитета испољава се нарочито код непознатих лешева и у случајевима кад се нађу само поједини делови исечене жртве.

в) *Особени знаци.* Свако лице притежава један или више особених знакова: ожиљака, белега, младежа, брадавица и т. д. Описна вредност ових знакова зависи од тачности којом су описани. Описивање ово мора бити методично и прецизно, а да то буде, сваки знак мора бити описан према својој природи, своје правцу, својој димензији и своје месту. Да би се више особених знакова могли описати на једном картону, употребљује се скраћено писање — нарочити речник — за које припада заслуга Бертилоу.

Поменули смо раније, да је опис особених знакова саставни део Бертилоновог система, и да са живим сликама решава питање о идентитету. За доказ огромне вредности овог описа позивамо се на данашњег највећег поборника дактилоскопије, већ поменутог Висетиха, који је своје дактилоскопске картоне комбиновао са овим описом.

„Опис особених знакова — вели Д-р Стокис⁴⁾ — усвојио је Висетих као једину допуну отисцима претију на својим дактилоскопским картонима.“

(наставиће се)

Д. Ђ. Алимпић.

ПРИМЕНА § 356. В. КРИВИЧНОГ ЗАКОНА

§ 356. в. „Ако кираџија или закупца, коме је рок закупа истекао, или

⁴⁾ Dr. E. Stokis: L'identification judiciaire et signalement international.

му господар закупа на време отказао (§ 701. грађан. законика) неће на захтев господарев, из закупног добра да изађе полицијска власт ће му наредити да се у року од једног а најдаље до три дана из закупног добра исели; и ако он то не учини, било хотимично, било из узрока који га по закону не оправдавају, власт ће га силом из добра истерати и за непослушност казнити затвором од једног до десет дана или новчано од пет до педесет динара.

„Кираџија или закупца може само пуноважном писменом исправом доказивати да рок закупа није истекао или да је продужен; иначе, у недостатку тога доказа, полицијска власт ће и поред тога, што би кираџија или закупца наводио да је закуп усменим уговором са господарем продужио, поступити по првом одељку §-а, а кираџији или закупцу остаје право да тражи код суда накнаду штете од господара, ако је кривицом овога оштећен.

„Ако би било сумњиво да ли је рок закупа истекао, полицијска власт ће упутити господара надлежном суду решењем противу кога нема места жалби, и закупца се не може из добра изгонити.“

Примена овога §-а, који регулише однос између сопственика и закупца, врло је честа у полицијској пракси. Највише се примењује у Београду где су спорови ове врсте најчешћи, али од последњих измена, употреба овог §-а умножена је и у унутрашњости. Па, и поред толико честе примене тај § се у пракси различито разуме и различито примењује; после толиког времена још се није дошло до неке „освећане“ праксе те да се једнообразно свуда и од свакога разуме и примењује.

Различно разумевање овога §-а долази нарочито од његове нејасноти, јер је он у ствари мешавина грађанског и кривичног права, а и због тога, што одлуке полицијских власти доносе појединци, шефови надлештва, који по нашим законима не морају бити стручни познаваоци закона и што полицијске власти баш због те индивидуалности у раду и због честих промена не знају за „праксу“ која је у судовима позната под именом „судска пракса.“

*

§ 356. в. крив. закона садржи две главне, основне идеје:

1.) Ако је рок закупа истекао или је сопственик закупцу закуп благовремено отказао (§ 701. грађ. зак.) да се закупца мора изгнати из закупног добра, и

2.) Ако је сумњиво да је рок закупа истекао сопственик се одбија од тражења и упућује надлежном суду да путем редовног спора закупца из закупног добра истера.

Погрешно примењивање овога §-а бива, као што ћемо навести, у оба случаја, и још се повећава тим што и прва идеја садржи две поставке: да ли је рок за-

купа истекао или је сопственик закупцу закуп на време отказао.

1. Истек уговора о закупу.

1.) Ако је рок закупа уговорен пуноважном писменом исправом онда ту не може бити пометње. Кад је он истекао закупца се има из закупног добра изгнати сем ако би пуноважном писменом исправом доказао противно, да рок закупа није истекао или да је продужен.

2.) Али ако рок закупа није уговорен пуноважном писменом исправом, а закупца не признаје да је истекао и, не подноси пуноважну писмену исправу, тврди, да је рок закупа усмено уговорен за доцнији дан или да је закуп „продужен до неког доцнијег дана, — како онда треба предмет расправити?

Ту полицијске власти најразличитије поступају. Већина их налази, да чим је прошао 1. мај или 1. новембар да је рок закупа истекао, а има их који узимају да је по § 356. в. довољна и сама изјава сопственикова да је рок закупа прошао без обзира на време и да закупца треба да се изгна из закупног добра.

То је погрешно, а ево зашто.

Кад закупца добра не признаје да је рок закупа истекао, а тужилац — сопственик не подноси о томе пуноважне писмене доказе, дакле питање о трајању уговора није јасно, онда је питање о истеку рока спорно, или како законодавац каже, сумњиво, и пре, док се то питање не расправи редовним путем, не може се ни закупца из закупног добра изгонити. И како за расправу тога питања није надлежна полицијска власт већ грађански судови, у том случају има се применити последњи став § 356. в. крив. зак. има се тужилац — господар упутити надлежном суду решењем противу кога нема места жалби.“

Кад би се други став § 356. в. разумео друкчије т. ј. кад би се у овом случају одлучило да се закупца из закупног добра исели, онда би то значило да се више верује сопственику него закупцу, то би било повлађивање једној страни и изиграло би се основно начело „Сви су Срби пред законом једнаки“ (чл. 7. Устава), а то ни законодавац доносиће § 356. в. није хтео. И кад би се закупца веровало без пуноважних доказа да је рок закупа истекао онда би последњи став овог § био потпуно илузоран, онда никад не би било „сумњиво“ да ли је рок закупа истекао.

Једини случај кад би се закупца из закупног добра могао изгнати кад сопственик тврди да је рок закупа истекао а о трајању закупа не подноси писмене пуноважне доказе, јесте, кад закупца не би навео да је рок закупа продужен или да у опште није протекао, јер би у том случају власт узела уобичајени рок — § 699. грађ. зак. и, ако је он прошао, решила би да се закупца из закупног добра у остављеном року исели, и ако не би сам то урадио изгнала би га силом. Али то се, опет, у пракси не дешава. Закупца редовно наводи да рок закупа није истекао или да је продужен.

WWW.UNILIB.RS II. Отказ закупа.

Сопственик доноси доказе да је закупцу закуп отказан на време и тражи да се закупца из закупног добра изгна.

Овде се одмах намеће питање: шта је отказ на време и да ли сопственик може отказати закуп кад хоће?

Ако је отказивање уговорено пуноважном писменом исправом, или, ако закупца наводе сопственикове о томе не спори, онда се има узети, да је сопственик имао право отказати закуп и да га је отказао на време ако је то учинио како је уговорено, а тако исто и у оном случају кад нема уговора а закупца не спори. Али, ако нема таквог уговора или у уговору отказ није предвиђен онда се отказ не може ни учинити, већ уговор траје до уговореног рока, ако ни овога нема до уобичајеног рока — § 699. грађ. зак., али у овом последњем случају, кад рок није ни усмено ни писмено уговорен, закуподавац може у које време хоће отказати закуп (§ 701. грађ. зак.), само има се придржавати § 701. грађанског законика и за непокретне ствари има тај отказ учинити на 14 дана унапред.

Кад закуподавац тражи да се закупца из закупног добра изгна на основу тога што му је закуп отказан на време, могу наступити два случаја:

а) или закупца не признаје да му је закуп благовремено отказан или тврди да му није никако отказан; и

б) и ако признаје отказ наводи да сопственик није имао право да му закуп откаже зато што рок закупа није још истекао или што је рок закупа продужен; дакле, да има уговорног рока, а отказ се може учинити само кад нема уговорног рока.

У првом случају, само ако сопственик за доказ благовременог отказа поднесе пуноважну писмену исправу, власт ће сматрати да је отказ доиста на време учињен и одлучиће да се закупца из закупног добра исели; иначе, ако таквог доказа нема, јавља се спорно питање о отказу, да ли је и на време учињен, и док се то спорно питање редовним путем не расправи не може се доносити одлука по тражењу сопственика да се закупца из закупног добра исели.

У другом случају, кад закупца признаје да му је закуп отказан и да му је отказан на време, али наводи да сопственик није имао право да закуп откаже, јер имају уговорен рок закупа који још није истекао или је уговором продужен, онда власт има да цени умесност овога навода и ако нађе да је сумњиво да је рок закупа истекао (в. случај под 2) да тужиоца, и ако је закуп отказан, упути надлежном суду пошто се појављује спор о трајању уговора; а ако нађе да је навод закупчев о томе неоснован, н.пр. што сопственик поднесе пуноважне писмене доказе да немају уговорен рок закупа, онда ће власт одлучити да се закупца из закупног добра исели и, ако он то сам у остављеном року не учини, да га силом изгна и за непослушност казни.

Као резиме свега овога да се извести:

На основу § 356. в. кривичног закона мора се наредити закупцу да се у року до једног а најдаље до три дана из закупног добра исели, и ако то не учини, било хотимично било из узрока, који га по закону не оправдају, власт ће га силом из закупног добра иселити и за непослушност казнити, — само у ова два случаја:

а) *Ако трајање уговора није спорно*, било што је то тужилац доказао пуноважном писменом исправом било што тужени — закупца не спори, *иа закупца није пуноважном писменом исправом доказао да рок закупа није истекао или да је продужен*; и

б) *Кад нема уговореног рока за трајање закупа*, било да сопственик докаже пуноважном писменом исправом било да то закупца не спори, *иа је сопственик саобразно § 701. грађ. закона закупцу на време отказао*.

Сви други случајеви који би се имали расправити по § 356. в. кривичног закона имају се подвести под последњи став овог §-а.

Сопственици откаже обично чине преко полицијске власти. Писменом молбом замоле да се закупцу њиховога имања саопшти да се по истеку 14 дана од дана саопштења из закупног добра исели. И кад власт то учини, они по истеку 14 дана подносе тужбу позивајући се на ранији отказ и траже, да власт закупца из закупног добра силом истисне пошто му претходно нареди да се у року од једног а најдаље до три дана из закупног добра сам исели.

Док неке полицијске власти на овај начин достављају закупцима откаже за закупљено имање, друге полицијске власти одбијају молбица — сопственика — наводећи како то не спада у послове које полицијске власти имају да врше. С обзиром на то што су полицијске власти и иначе претрпане пословима који су им изричним законским одредбама стављени у дужност, а и стога што је ово достављање откажа прибављање доказа појединцима за њине чисто приватне ствари, налазимо, да је рад оних полицијских власти, које не примају откаже закупа и не посредују између закуподавца и закупца правилан, јер и § 178. грађ. суд. поступка каже: „парничар треба да докаже збића на којима оснива своје право“, а то ће рећи да прибави сам себи доказе.

На крају да поменемо још неке ситуације ствари, више формалне природе, које су у вези са овим §-ом.

Многе власти доносећи на основу § 356 в. крив. зак., одлуку да се закупца из закупног добра у означеном року исели, наређују да се тај рок рачуна од дана саопштења решења, а то је погрешно. Рок се мора рачунати од дана кад од-

лука постане извршна, јер би се у случају да рок рачуна од дана саопштења могле вршити злоупотребе.

Неке, опет, полицијске власти, кад закупца не поступи по предњој одлуци, узимају закупца на одговор, кажњавају га и тек кад та одлука постане извршном, извршују и насилно избацавање из закупног добра. И то је погрешно. У одлуци, којом се закупцу наређује исељавање из закупног добра, мора бити и то изрично поменуто да ће, ако се сам у остављеном року не исели, бити из закупног добра силом истеран и кажњен. И кад таква одлука постане извршном, она се има извршити, т. ј. ако се закупца не исели у остављеном року има се прво силом иселити на тек казнити за непослушност, јер оно прво је обухваћено ранијом одлуком која је постала извршном, а ово друго — казна — редулисава се пресудом која тек има да постане извршном. У осталом, и сам законодавац каже: „власт ће га силом из добра истерати и за непослушност казнити.“

Најинтересантније питање везано за § 356. в. крив. зак. јесте: да ли се овај § може примењивати и на покретности? Мишљења су подељена. Док једни налазе да може, други су одсудно противни томе, сматрајући да се § 356. в. искључиво односи на закуп непокретности.

О овоме остављамо да други пут више проговоримо, пошто је питање већег значаја, а сада га само допуњамо овим: Може ли се овај § применити на закуп воденица на Морави или Дунаву?

Намера нам је била да овим редовима изазовемо дискусију о примени овога §-а и били би веома захвални уредништву „Полицијског Гласника“ кад би штампало и мишљења противна овоме које смо ми изнели.

Душан Николић.

УБИСТВО (СА ГЛЕДИШТА ИСТРАГЕ)

(A. Thiénard.)

(НАСТАВАК)

У чему се састоје покрадени предмети? У каквим је околностима обијања, ускакања и другим приликама које отежавају, учињена крађа? Какво је оруђе било употребљено за обијање? Је ли то оруђе служило за убиство или не? Којим су редом учињени ови злочини? Да ли је прво крађа извршена, на после убиство, или обратно? и т. д.

То су најважнија питања, која треба истрага да се труди да реши; свако од њих допушта да се специјално развија.

У чему се састоје украдени предмети? Пре свега треба одредити corpus delicti, што у пракци није увек лако, кад нема о томе изјаве покраденог лица. При свем

том може се доћи до ове детерминације било саслушањем лица која су обично походила жртву, суседа, суседа, пријатеља или укућана жртве, оних у којима је она имала највише поверења, који су знали њене најинтимније ствари.

Али кад је жртва живела изоловано, без икаквих односа са фамилијом, пријатељима или суседима проблем постаје тежи. Немогући ни мало да рачуна на доказ са сведоцима, чиновник судске полиције консултоваће корисно хартије жртве, њене домаће или трговачке књиге, и сва друга документа као што су писма, аутентична или потписана акта, бордеро мењачких или банкарских радњи, инвентари, квите, уговори, менице, забелешке лифераната, који могу да осветле стање покретности или новчаних сума, накита, исправа које доносе ренту и које су се налазиле у државини жртве кад је убијена.

Кад се из свега да претпоставити да су покрадене исправе које доносе какву ренту, главно је сазнати њихове бројеве, тако да се може извршити одмах обустава при продаји исправа и исплати њихових купона; драгоцене обавештења о овим исправама моћи ће да да банкар, мењач или посредник који је посредовао жртви при куповини њених исправа или преко које је она обично имала суму за своје купоне.

Кад се претпоставља да су покрадени накит, златни или сребрни сатови, минђуше, бразлетне и други предмети од вредности, којима се не може да одреди поменкултура, ни опис, треба тражити фабриканта, сајцију или златара, који су их продали или поправљали. Ови трговци обично воде књиге у којима су сумарно описани скупочени предмети које су они продали или оправљали; појмљива је сва корист коју истрага може да изведе из њихових обавештења. Већина ових предмета обично се држи у кутијама које су за њих удешене према димензијама ових предмета; проналазак празних кутија у стану жртве неће бити без интереса, било да је у истом извршен злочин или ван овога. Ако се могао саставити више или мање прецизан опис ових разних предмета, иследник треба да достави овај опис у акту који упућује државном заступништву оних срезова, за које се најопроданије претпоставља да је убица у њих прешао у циљу да их протури, те да их оно тражи код телала, сајција, старинара, у канцеларијама завода за залог и т.д. који ће моћи дати корисна обавештења о овим стварима, и лицу које их је продало или заложило и т.д.

Ако је украдена каква сума новаца, биће вредно утврдити њену количину бар приближно. То ће се постићи саслушањем сродника, суседа или укућана жртве, лица која су најобавештенија о њеним средствима, свих оних који су имали ма какво овлашћење од жртве да управљају делом или целом имовином жртве; дужника који су могли у времену, блиском злочину, да изврше какво плаћање жртви, лица које су прибавила од ње какву непокретност или какву

покретну ствар, које је пре тога припадала жртви и т.д.

Ова разна лица моћи ће можда дати корисна обавештења о композицији украдених сума у злату или у сребру, о изгледу новца, времену из кога је поједини новац, особеним знацима које може да има какав новац, детаљи који су увек драгоцени за истрагу, и који ће у многим случајевима допустити да се пронађе кривац.

2. У каквим је околностима учињена крађа? У протоколу констатовања треба означити одређен предмет крађе и материјалне околности у којима је крађа учињена,

Где су стајали покрадени предмети? Да ли је лопов био приморан, да би их се дочепао, да се пење помоћу лествица, да прибегне обијању? Да ли је употребио лажне кључеве? Који су трагови који показују пењање?

Ма колико да су нејасни ови трагови, важно је да се покажу најтачније и опишу најпрецизније; да се изложи у протоколу висина места до кога се попео, и шта више да се прикупи и само какво зрно песка, траг земље, који је могао ту да остане од обуће лопова, траг који ће моћи у многим случајевима да констатуише драгоцене податке.

За време операције пењања која је често тешка, убица је могао да распени своје хаљине, да се рани у руку или други који део тела итд... Добро је обратити пажњу на ове мале детаље чија непосредна индикација може имати доцније срећне последице за истраживање. Ако је на пример констатована једна или више капи крви на зиду, то треба означити, у исто време потражити и предмете који се налазе у околини, као трње, стакло, вештачку ограду услед чијег је додира могао произаћи овај излив крви. Пошто се учине са највећом обазривошћу ове констатације и означе у протоколу констатовања, види се, какве се јаке дедукције могу отуда да изведу, ако се у истрази буду стекла подозрења против каквог лица, чије су хаљине скоро поцепане и на чијим се рукама или лицу нађу трагови скорашњих огреботина.

Иста правила важе и у погледу на обијање. Било да је обијање извршено унутра или споља, оно треба да буде брижљиво описано у протоколу констатовања; нарочито су драгоцени трагови од притискивања оруђем које их је произвело, ове трагове треба побројати, описати, показати им тачне димензије; нарочито се треба трудити пажљивим испитивањем да се сазна род оруђа којим су произведени, тестере, длето и т.д... оценити његов облик, његову тежину, његове вероватне димензије, и да ли ће морати имати на њему трагова малтера, дрвета, који би морали остати на томе оруђу ако је њиме извршено обијање, и тражити да не буде остављено на месту злочина или где год око њега.

(наставиће се)

с француског,
Милош М. Станојевић,
судија.

ПОУЧНО - ЗАБАВНИ ДЕО

ЈЕВРЕЈСКА ЛАМПА

(наставка)

— Шта је! Шта се догодило, узвикну барон, Господин је Вилсон рањен?

— Ништа, једна проста греботина, понови Холмс, обмањујући сам себе.

Крв ужасно лишташе, и лице му беше модро.

— После двадесет минута доктор је био ту и констатовао да се врх ножа задржао на четири милиметра до срца.

— Четири милиметра до срца! Овај је, Вилсон имао увек среће, рече Холмс весело.

— Среће... среће... промрља доктор.

— Да шта ви мислите! да није јаког састава он би свршио...

— Сада шест недеља у кревету и два месеца за опорављење.

— Зар не треба више?

— Не, изузев компликације.

— Зашто, до ђавола! хоћете да има компликације.

Потпуно умирен, Холмс оде у будоар где га очекиваше барон. Овога пута мистериозни посетилац не беше тако пажљив као раније. Без срама и стида, лопов је дигао табакеру украшену дијамантима, огрлицу са оналима и у опште све, што је се могло да стрпа у џеп једног поштенног лопова.

Прозор беше још отворен, једно стакло прозора било је исечено, а одмах рано из јутра кратки увиђај показао је пут којим се ишло, на име: да су лествице узете из хотела који се у близини зидао.

— У кратко, рече господин од Емблвала са извесном иронијом, ово је верна рететиција крађе јеврејске лампе.

— Да, ако се усвоји прва претпоставка власти.

— А зар је ви не усвајате, и зар ова друга крађа неће променити ваше мишљење и у погледу прве?

— Она га само потврђује, господине.

— Да ли је то могуће! ви имате непобитан доказ, да је крађа ове ноћи извршена с поља, а међутим и даље тврдите да је јеврејску лампу украо неко из наше средине?

— Да, неко који станује у кући.

— Како ви то, дакле, објашњавате?...

— Ја ништа не објашњавам, господине, већ утврђујем две ствари које имају нечег заједничког по спољашности, посматрам их посебно, пратим њихову међусобну везу.

Убеђење с којим је Холмс говорио изгледало је толико дубоко, а начин излагања тако моћан, да је се барон само поклонило.

— Нека тако буде. Да известимо сад комесара полиције...

— Ништо! викну живо Енглец, ништо! ја се обраћам тим људима само кад су ми они потребни.

— Знам, али пуцњава?... .

— Ништа то није!!!

— А ваш пријатељ?

— Мој је пријатељ само рањен....

Постарајте се да доктор о томе никоме ништа не прича, а пред судом ја одговарам за све.

Два дана протеклоше, без догађаја, за које је време Холмс брижљиво прилегао на посао, огорчен оном крађом која беше извршена пред његовим счима и у пркос његовог присуства. Незнајући за умор, Шерлок је размотрио кућу и башту, разговарао са послугом задржавајући се подуже у кујни и штали. И ма да није нашао ни на какав знак који би осветлио ситуацију, ипак није губио наду.

— Пронаћи ћу је, мишљаше он, и то ћу овде пронаћи. Овде бар није потребно, као у аџери са плавом госпоњом бацити се у авантуре да би се дошло до циља. Овога сам пута на правом терену битке. Непријатељ није више онај Липен, кога је немогуће ухватити и опипати, већ је то саучесник од меса и костију, који живи и креће се у границама овог хотела. Само још један детаљ и ја ћу успети.

Овај детаљ, помоћу кога је Холмс имао да реши загонетку, служећи се својом јединственом способношћу, и да у аџери са јеврејском лампом покаже свој прави полицијски геније, пружен му је слепим случајем.

Трећег дана по подне, Холмс уђе у једну собу која се налажаше више будора, а која је служила деци за учионицу, и ту затече Анријету, која је тражила своје маказе.

— Знаш ли ти, рећи ће она Холмсу, ја правим исте такве хартије, као и она коју си ти примио прошле ноћи.

— Прошле ноћи?

— Да, по вечери. Ти си добио једну хартију са пантљикама на њој.... ти знаш, један телеграм.... и ја их правим исто тако.

Одмах по овоме она изиђе. У овим би речима сваки други сем Холмса гледао безначајну рефлексију једног детета, али их Шерлок пажљиво саслуша, продужи своју инспекцију и нагло потрча за дететом, чија га последња реченица беше веома изненадила; стиже је горе на степеницама и рече јој:

— Дакле, и ти исто тако лепиш онакве пантљике на хартији?

Анријета, врло горда, одговори:

— На дабоме, исечем речи, па их приленим.

— А ко ти је показао ту малу игру?

— Госпођица... моја гувернанта... видела сам да и она то ради; узима слова из новина, па их после лепи на хартију....

— Па шта она прави од тога?

— Телеграме, писма која шаље.

Шерлок Холмс врати се у учионицу необично узбуђен овим малим сазнањем

и постара се да из њега извуче природне закључке.

На камину налажаше се једна хрпа новина, он их одви и виде да на њима не достају заиста, читаве групе речи или линије. Било му је довољно да прочита претходне и потоње речи па да констатује оне, које је Анријета са маказама исекла. Могуће је, да у овој хрпи новина беху и оне које беше употребила и сама госпођица. Али како то утврдити?

Махиално, Шерлок прелиста школске књиге које беху скупљене на столу, као и оне које беху у једноме рају ормана у зиду. Одједном Холмс узвикну весело. У једном ћошку овога ормана, под старим нагомиланим вежбама, нашао је дечји, албум, једну азбуку украшену сликама, и на једној страни тог албума он примети једно празно место.

Одмах отпоче да испитује. Ту беше списак недељних дана. Понедеоник, уторник, среда и т. д. Реч субота не достала је. Дакле, крађа јеврејске лампе била је извршена ноћу једне суботе.

Изненадно стезање срца уверило је јасно Холмса да је ушао у траг интризи.

Овај осећај истине, ова емоција извесности никада га није варала.

Грозничав и са пуно вере у успех он поче журно прелиставати албум. Мало даље једно га ново изненађење очекиваше.

Беше једна страна састављена из великих слова праћених једном линијом од цифре.

Девет оваквих слова и три овакве цифре беху пажљиво дигнуте.

Холмс их записа у своме бележнику у онаком реду како беху сложене и доби следећи резултат:

К Т Р Д Ј В Г Е О

— Гле, прошапташе он, на први поглед ово не значи ништа.

Да ли би се могло мешањем или пермутовањем ових речи саставити и добити потпуне једна, две, или три речи?

Холмс покуша то, али узалудно.

Једно му се решење наметаше, које долажаше непрестано под његовом писаљком и које му се временом учини истинито, јер одговараше логично фактима а и слагаше се са општим околностима.

Имајући у виду да се на свакој страни албума налазило само по један пут свако избачено слово, могло се закључити, да су ово биле недовршене речи, које беху попуњене позајмљеним словима са других страна, у том случају ако не грешимо, загонетка би била овака:

О Д Г. В. Р Т Е — Ј К — 237

Прва је реч била јасна: одговорте, два О је недостајало зато, што то слово беше већ једном употребљено.

Што се тиче друге недовршене речи, она је без сумње састављала са бројем 237 адресу, коју је дао пошиљаоц примаоцу. Прво беше предложено да се утврди дан за суботу и одговари на адресу Ј. К. 237.

(наставиће се)

с француског
Милутин Т. Марновић.

ПОУКЕ И ОБАВЕШТЕЊА

Учињена су нам ова питања:

I.

Суд општине међулушке, актом својим, Бр. 392, пита:

„Моли се уредништво за извешће, дали и деловојама и писарима општинских судова, приликом извршења пресуда, мора остати кућни плац са окућницом од једног дана орања, даље још пет дана земље рачунајући дан по 1600 кв. хвати, колико прописује § 471. грађ. суд. поступка, пошто њихово стално занимање није земљоделство, него занат — писарство?“

— На ово питање одговарамо:

Код нас има двојаких општинских писара.

Једни су се стално одали томе послу, и то им је једино занимање и начин издржавања породице, а други се овога посла прихваћају само у својој општини или најдаље у суседној с времена на време, живећи и даље на селу и продужујући земљорадњу, којом су се дотле бавили.

Чим се промене политичке прилике, они напуштају посао општинских писара, и годинама се не враћају на исти.

Оваквих примера нарочито има доста у ослобођеним крајевима.

Према овоме, а по духу § 471. грађ. суд. поступка, они општински писари, којима је писарство стално занимање и начин издржавања, свакако не долазе у ред земљоделаца, нити за њих важи благодетење из поменуте законске одредбе, а они, пак писари, који се овим послом баве с времена на време, а иначе им је земљоделство стално занимање, морају се убрајати у земљоделце и стојати под заштитом § 471. грађ. суд. поступка.

Увек, дакле, треба при извршењу пресуда гледати на положај дотичног лица, према коме се извршење чини, јер се код ове професије не може поставити једно стално правило.

II.

Суд општине балта-берировачке, актом својим Бр. 320, пита:

„Г. Министар финансија, актом ПрБр. 4560, наредио је, да се утрински порез унесе у буџет за 1908. годину, како за текућу, тако и за раније године.

Ова општина састављена је из села Балта-Берировца и Вртоваца.

Прво село има своју утрину у 28. хектара, а село Вртовци своју утрину од 116-93 хектара.

Свако село ужива засебно утрину и сељани једнога села немају право попаше са својом стоком на утрини другог села.

Ако се сав порез групише и наплаћује процентуално подједнако од свију, онда би сељани села Балта-Берировца били неправедно оптерећени, јер би плаћали и на много већу утрину села Вртоваца, ма да ову не уживају.

Овакав би одношај био и онда, кад би се порез наплаћивао по броју стоке.

Међутим, ако би суд дозволио сељанима села Балта-Бериловаца, да своју стоку терају у утрину села Вртоваца, могли би настати сукоби па доћи и до људских жртава.

Моли се уредништво за потребно обавештење: како се може ова ствар уредити, па да буде извршена и наредба Министра финансија и задовољена правда?“

— На ово питање одговарамо:

Кад су села Балта-Бериловац и Вртовци тако уговорила (чл. 9. зак. о општинама) да свако село ужива засебно своју утрину, онда тако мора и бити, и суд не може натерати село Вртовце, да своју утрину да на уживање сељанима села Балта-Бериловаца.

Али онда свако село мора и свој порез да плаћа.

Према томе, и ако је укупан порез унесен у буџет, он се неће купити процентуално према суми непосредног пореза појединих пореских обвезника, него ће се према распореду пореза (бр. 6. и 2.) изнаћи за свако село засебан порез, па ће се овај наплаћивати према чл. 12. закона о непосредном порезу, од оних који своју стоку на општинским односно сеоским утринама пасу, и то према броју и врсти стоке.

Распоред овога пореза по стоци вршиће суд и одбор за оба села, али тако, да свако на своју утрину плаћа задужену суму пореза.

На овај начин би ће искључени сваки сукоби, а биће извршено и наређење г. Министра финансија и правда задовољена.

III.

Један општински деловођа пита:

Ова општина има своју привремену механу, на коју наплаћује годишње кирије 935 динара, па је према овој кирији разрезала и акције у 56·10 динара.

Како закупац није платио акције на време, суд је тада решењем својим Бр. 22, а на основу § 6, 13, 455. и 466. грађ. суд. поступка, извршио попис покретности закупчеве.

На ово решење о попису закупца се жалио првостепеном суду, који поништи решење општинско, налазећи да суд нема потребних доказа о обвезности дужника у смислу § 377. поменутога закона.

Сматрајући да обвезност дужникова проистиче из саме одредбе чл. 5. закона о акцису и његовог признања да је он закупца општинске механе за означену суму, ја молим за обавештење: да ли сада треба ову ствар расправити између закупца и општине путем спора и да ли је овај суд, као интересован, надлежан за ово?“

— На ово питање одговарамо:

По § 465. грађ. суд. поступка, без пресуде судске може се наплаћивати само општински прирез.

Остали приходи општински, као што су аренде касапске, од имања, дућанске,

акције и т. д. кад нису уговорима и кауцијом обезбеђени, могу се наплаћивати тек по осуди.

За сва потраживања до 200 динара, надлежан је сам општински суд, нити је он изузет по томе, што су у питању општинска потраживања, јер се овде општина јавља као приватно правна личност, односно приватна парнична страна.

Нека, дакле, општински пуномоћник подигне редовну тужбу, па нека суд с обзиром на чл. 5. закона о акцису, факту да је дотични закупца општинске механе и протоколу лицитације о величини кирије, донесе своју пресуду, па кад постане извршна и изврши је.

IV.

Суд општине гложанске, актом својим Бр. 553. пита:

„В. С. земљоделац овдашњи, тужио је овоме суду свога брата С. С. што овај неће да дигне своју зграду, која му је деобом припала и пренесе је на своје земљиште, пошто је тако при деоби имања уговорено, и тражио је да га суд пресудом нагна на то.

Оптужени С. признао је да је по извршеној деоби и споразуму он одиста дужан да поменути зграду дигне са плаца тужиочевог и пренесе је на свој, али вели да сада нема средства да то изврши, него је тражио известан рок.

Према оваквом стању ствари суд је пресудио: да тужени дигне своју зграду са плаца тужиочевог, оставивши му у пресуди жељени рок за извршење.

Пресуда је постала извршна, а и рок који је туженом био остављен за дизање зграде са плаца тужиочевог одавно је протекао, а он и данас неће да поступи по пресуди, изговарајући се да нема пара.

Пита се уредништво: како ће суд и којим законским средством нагнати осуђеног да зграду дигне, и како ће суд овај своју пресуду извршити, кад тужени неће да је дигне и каже да му ова зграда служи у место куће, јер другу кућу у истиин и нема, пошто он овако може ово да одуговлачи годинама?“

— На ово питање одговарамо:

Ако пресудом није предвиђено, шта ће се радити у том случају, ако осуђени не дигне грађевину у остављеном року, на име: да ли ће му тада тужитељ исплатити вредност ове у смислу § 278. грађанскога закона, или ће је о трошку осуђеног дићи сама власт са плаца тужиочевог, а овај случај, међутим, не долази у ред послова које претпоставља и о којима говори § 496. грађ. суд. поступка, онда цела ова ствар мора бити предмет новог спора и суђења, јер се пресуда мора увек извршити само онако, како она гласи.

V.

Суд општине моштаничке, актом својим Бр. 338, пита:

Један грађанин ове општине имао је у овој општини непокретно имање (ораће земље, башту, виноград, забран), које је

наследио од свога оца, и које је неоспорна својина његове породице од пре 40—50 година.

Пре извесних година овај се грађанин одсели у други срез и тамо купи онолико имања, колико му је потребно као земљоделцу по § 471. грађ. суд. поступка, а имање у овој општини распрода.

Кад се је убаштињавао на њиве, ливаде, баште и винограде, није му нико правило сметње, а кад је хтео да се убаштину на забран, онда су сељани устали и не дају, него траже да се забран придружи сеоској утрини, изводећи на то права отуда, што је, вели, он тај забран добио поделом општинске шуме.

Како је, међутим, овај забран још отац овога грађанина уживао као наслеђе од својих предака још за време турске управе, како га је приликом пописа уписао у пописну књигу и плаћа порез држави, онда се моли уредништво за обавештење: имају ли право сељани и по ком закону стати на пут овом грађанину да се на ово имање убаштину и прода га, и могу ли овај забран придружити сеоској утрини?“

— На ово питање одговарамо:

Кад суд општински има уверења, да је поменути забран био неоспорна својина још предака дотичнога грађанина, и да га он по праву наслеђа ужива, па му и комисија за ограничавање шума није оспорила сопственост у смислу закона о шумама, онда га слободно може убаштинити.

Они, који налазе да могу то спорити, нека се обрате првостепеном суду, кад он буде преносио имање на другога, па ће их суд упутити да то парницом учине.

СЛУЖБЕНЕ ОБЈАВЕ

СКРЕЋЕ СЕ ПАЖЊА

Ноћу између 29. фебруара и 1. марта ове године нестало је Илије сина Анђељка Првуловића из Старог Корита, среза загавског, а који је служио код Нинка Ђорђевића, из Старог Корита, и до сада се ништа о њему није сазнало. Илија је стар 18 година, средњег раста, у лицу плав, на себи је имао од одела: чакшире и гуњ од сукна, испод гуња антерију, на глави шубару, а на ногама опанке. Како се мисли да га је неко убио и негде сакрио, то се моле све полицијске и општинске власти да ако би што знале о Илији да о томе известе начелника среза загавског с позивом на акт Бр. 5371.

Крста Сламенковић, радник, родом из Лука у криво-паланачкој кази, извршио је убиство у Америци над једним својим другом и узео му двеста наполеондора. Америчке су власти због овога убиства притвориле четири радника родом из криво-паланачке казе и неће их пустити док се убица не пронађе. Како се мисли да ће Крста при путовању проћи кроз Србију, то се обраћа пажња свима полицијским и општинским властима да на њега обрате строгу пажњу, и пронађеног стражарно спроведу Управи града Београда с позивом на акт Бр. 12372.

Код Добросава Петровића, земљоделца из села Великог Шења, а који се налази у притвору код начелника среза гужанског, нађене су ове крадене ствари: једна пушка Кокиног система, модел од 1880. године, једна кратка пушка Пибодовог система, један буџиљник сат, један ценик никлен сат без заклопца, и један капут и панталоне од карираног штофа. Обраћа се пажња свима полицијским и општинским властима да потраже сопственике ових крадених ствари и у случају проналаска да их упуте начелнику среза гужанског с позивом на депешу Бр. 6049.

ПОТЕРЕ

Стеван Дамњановић, келнер, који је служио код Панте Николића, кафеџије из Београда, 14. овог месеца побегао је од свог газде и том приликом украо газди два пара ципела, једне од јухта а друге од шевроа, и једне панталоне од црног штофа. Стеван је стар 20 година, средњег раста, косе смеђе, граорастих очију, на себи има одело од грао штова, на глави шубару, а на ногама ципеле на шпир. Позивају све полицијске и општинске власти да га потраже и пронађеног спроведу кварту савањском с позивом на акт Бр. 2900.

Три непозната разбојника ноћу између 16. и 17. овог месеца напали су на разбојнички начин на дом Максима Андрића, земљоделца из села Козеља, среза качерског. Максима су везали а остале укућане затворили у другу зграду и насилно изнудили 366 динара у новцу, и оддели 18 пари опанака од говеђе коже, два кајиша сланине, два леба и један револвер. Двојица су чували старажу пред кућом а трећи, који је вршио изнуду, високог је раста и добро развијен, у лицу блед, малих бркова, на себи је имао чакшире и гуњ од шајка, на глави башлику, а на ногама опанке и чарапе шарене до колена. Нека све полицијске и општинске власти потраже ове разбојнике и крадене ствари, и у случају проналаска да о томе известе начелника среза качерског с позивом на депешу Бр. 3211.

Никола Ђ. Восиоковић — Адамовић из Мелнице среза млавског и **Светозар Мијаиловић**, из Ракове Баре, среза рамског, осуђеници пожаревачког казненог завода, ноћу између 13. и 14. овог месеца побегли су са рада из Љубичева. *Никола* је стар 20 година, средњег раста, косе и обрва смеђих, очију смеђих, носав, на осуди је био због убиства а осуђен је на годину дана затвора; *Светозар* је стар 24 година, омален, косе смеђе, очију плавих, округлих образа, носав, на левом палцу руке им једну белегу од посекогине, осуђен је био на две године затвора због опасне крађе. Позивају се све полицијске и општинске власти да их живо у својим домаћима потраже и пронађене стражарно спроведу Управи пожаревачког казненог завода с позивом на депешу Бр. 675.

Милић Стојадиновић, осуђеник пожаревачког казненог завода, родом из Добриња, среза млавског, 15. овог месеца, побегао је са рада из Љубичева. *Милић* је стар 21 годину, средњег раста, косе и обрва смеђих, округлих образа, очију смеђих, носав. Нека га све полицијске и општинске власти енергично по-

тражу у својим домаћима и пронађеног стражарно спроведу Управи пожаревачког казненог завода с позивом на депешу Бр. 689.

Милана Андрејића, бившег шинтерског момка који има да одговара код кварта палилушког за више крађа, тражи поменути кварталном Бр. 4033. *Милан* је родом из Смедерева, стар 18 год., средњег раста, развијен, косе плаве, очију зеленкастих; од одела има на себи: полован капут плаве боје, кариране панталоне а на глави шајкачу. До сада је више пута истуђно кажњаван због крађа. Обраћа се пажња свима полицијским и општинским властима да *Милана* живо потраже и пронађеног спроведу кварту палилушком с позивом на акт Бр. 4033.

Живојин Јанковић, родом из среза пожаревачког, а који је у последње време стално живео у селу Јарчујаку, срезу жичком, стављен је под суд и притвор решењем чачанског првостепеног суда од 8. јуна 1904. године Бр. 18268, због покушаја убиства, али се ни до сада није могао пронаћи, јер је по извршењу дела одмах отумарао из места пребивања. *Живојин* је стар 32 године, високог раста, у лицу смеђ, плавих бркова, мало погурен; од одела имао је на себи: уске чакшире и гуњ од сукна а на глави шубару. Нека га све полицијске и општинске власти живо потраже и пронађеног спроведу краљевачком првостепеном суду с позивом на акт Бр. 3079.

ТРАЖЕ СЕ

Нестора Тошовића, бив. робијаша, родом из села Угљаревца, среза гужанског, а који је пуштен са осуде 30. новембра прошле године, тражи начелник среза гужанског ак-

воја десног лакта, на страни постеријорној; г) брадавицу величине кукурузног зрна за 5 см, у десно од леве сисе и д) белегу од посекогине, у облику праве линије, правца косог, величине 5 см. на средини левог стопала одмах изнад корена палца. На себи има од одела један полован зелен капут, панталоне, на глави шајкачу а на ногама опанке. Износећи његову фотографију позивамо све полицијске и општинске власти да га у својим домаћима потраже и пронађеног спроведу поменутом начелнику.

Милоја Већаровића, кафеџију од „Седам кућа“, кога је нестало 14. овог месеца тражи Управа града Београда актом Бр. 12839. *Милоје* је родом из Гроцке, стар 30 година, омален, дежмекаст, у лицу плав, има шпицасту браду, у грађанском оделу. Пронађеног треба упутити Управи града Београда.

ПРЕДА СЕ

Светозар Стојановић, одбегли осуђеник пожаревачког казненог завода, чију смо потерницу изнели у 31. броју нашег листа од прошле године предао је се, те је према томе престала потреба за даљим његовим тражењем.

КРАЂЕ СТОЈЕ

Ноћу између 11. и 12. овог месеца непознати крађивци украли су два вола *Радисаву Милојевићу*, из Кучева. Оба су вола матора по 3 године, длаке беле, један биковит, без роваша. Депеша начелника среза звишког Бр. 2352.

том Бр. 5998, ради издржавања једногодишњег полицијског надзора. *Нестор* је стар 30 година, средњег раста, очију плавих, косе смеђе, бркова риђих; од особених знакова им: а) белегу од посекогине, у облику криве линије, величине 1.5 см., на другој фаланзи левог домалог прста, на страни постеријорној; б) ожиљак од ране, неправилног облика, величине 1.5 см., за 2 см. испод превоја левог лакта, на страни постеријорној; в) ожиљак од ране, неправилног облика, величине 1.5/1 см., за 5 см. испод пре-

Ноћу између 12. и 13. овог месеца непознати крађивци украли су једну краву *Миловану Делићу* земљод. из села Рашанца, среза млавског. Крава је матора 6 година, длаке жућкасте, без роваша. Депеша начелника среза млавског Бр. 4493.

Обраћа се пажња свима полицијским и општинским властима на ове покрађе.